

(Alfred Christensen) og til Dels det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer). Heri er jeg ikke enig med de ærede Medlemmer, og det viste sig da ogsaa, at de var indbyrdes uenige om Motiveringens. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds i, at der ikke er nogen formel Vanskelighed til Stede, at det er fuldstændig juridisk berettiget at sætte Kapitel 16 af Retsplejelovent i Kraft paa den Maade, som det er foreslaaet her. Jeg skal yderligere gøre opmærksom paa, at Loven om Rettens Pleje er jo ikke alene en død Lov — det er den ganske vist i det væsentligste —, men ogsaa en levende Lov, d. v. s. en Lov, som praktiseres og anvendes den Dag i Dag, nemlig ved den faste Voldgiftsret. Man har altsaa Eksempel paa, at det, som her foreslaas, er sket tidligere, nemlig at en Del af Retsplejelovent ved en speciel Lov eller speciel Lejlighed sættes i Kraft. Man har gjort det en Gang før, det er altsaa ikke noget nyt, jeg her foreslaar.

Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) i, at nogen praktisk Ulempe kan det ikke medføre at sætte Retsplejelovent Kapitel 16 i Kraft ved denne Lov; thi de praktiske Ulemper, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) pegede paa, lader sig meget let imødegaa. Det ærede Medlem fremdrog som en saadan Ulempe, at det vilde blive besværligt for Postbudene at gaa rundt med hele Retsplejelovent, de maatte have en Randsel paa Nakken til at bære den i. Det finder jeg nu ikke er nødvendigt, hele Bogen er dog ikke saa stor, at der behøves en Randsel til at rumme den, den kan godt gaa i en Lomme. Men jeg mener overhovedet ikke, at Postbudene skal gaa rundt med Retsplejelovent, jeg mener, at der skal gives Postbudene Instruks, hvori de Bestemmelser vedrørende Stævningsreglerne, som overhovedet har Betydning for Postbudene, optages, medens de Bestemmelser, som ikke har Betydning for dem, udelades, netop for at Instruksen kan blive saa kort og koncis som muligt. Paa den Maade havde jeg tænkt mig at komme ud over det, og jeg tror, at det vil være langt mere praktisk end at optrykke hele Kapitel 16. Jeg tror altsaa, at der hverken vil være formelle eller praktiske Ulemper ved det her foreslaaede.

Heller ikke tror jeg, at den Indvending her er berettiget, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds

(Deuntzer) fremførte, nemlig at man ikke i en ny Lov skal henvide til en ældre Lov. Principielt er jeg ganske enig deri. Jeg bestræber mig ved Udarbejdelsen af Lovforslag for, saa vidt det er gør ligt, at udelade Henvisninger til ældre Love, ja endogsaa Henvisninger indenfor selve Lovteksten, fra den ene Paragraf til den anden. Dette kan ganske vist ikke helt undgaa, man maa undertiden indsatte saadanne Henvisninger; men det er altid besværligt, naar man sidder og læser en Lov, evig og altid at støde paa disse Henvisninger til den og den Paragraf, som man saa skal blade hen til. I Almindelighed undlader man at gøre det og læser derfor ikke Loven saa godt, som man skulde. Men paa den anden Side mener jeg, at naar man, som i dette Tilfælde, bringer et helt Kapitel af en Lov til Anvendelse, vilde det være spildt Ulejlighed og urimeligt at optrykke alle de Regler, som indeholdes i dette Kapitel. Jeg synes, at det her er ganske naturligt at henvide til Kapitel 16 i Retsplejelovent, akkurat som man i Loven om den faste Voldgiftsret har henvist til selve Retsplejelovents Regler. Ingen kunde selvfølgelig tænke paa i Loven om den faste Voldgiftsret at optrykke hele Retsplejelovent. Jeg finder det naturligt her at sige, at Kapitel 16 i Lov om Rettens Pleje træder i Kraft, og saa foretages der de og de Ændringer deri, saaledes som det bestemmes i dette Lovforslag. Naturligvis kan det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds have Ret i, at det rent formelt er underligt at sige i § 1, 1ste Stykke: „Alle retslige Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser saavel i borgerlige Sager som i Straffesager skulle fremtidig foregaa i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, Kapitel 16“, naar man alligevel længere henne skriver, at de ikke skal det; men jeg synes alligevel ikke, det er nogen vægtig Indvending. Vi siger her: De og de Regler skal træde i Kraft, men desuden indføres der noget nyt, nemlig en Forkyndelse ved Postvæsenet, der fakultativt træder ved Siden af de Regler, der er givne i Retsplejelovents Kap. 16. Jeg finder, at det i og for sig er en meget god Lovteknik. Den er dog i alt Fald betydelig bedre end den, vi kender fra en af de mest anvendte juridiske Love, nemlig den nugældende Straffelov, der begynder med at sige, at ingen kan straffes efter denne Lov, og saa er der dog ingen anden Lov, der kan straffes efter, i alt Fald for